

เสียงธรรมจากห้อง “ครูเมตตาสมาธิ” วันเสาร์ที่ 20 มกราคม 2567

เรื่อง การใช้กำลังของสมาธิในการทำกิจต่าง ๆ

โดย อาจารย์ คณานันท์ ทวีโภค

กำหนดสติในความรู้สึกตัวทั่วพร้อมทั่วทั้งร่างกายของเรา ผ่อนคลายร่างกายกล้ามเนื้อทุกส่วน พร้อมกับความรู้สึกปล่อยวางจากความยึดเกาะในร่างกายชั้นที่ ๕ ผ่อนคลายพร้อมกับทั้งกายตัดกายไปพร้อมกัน จากนั้นจึงมากำหนดพิจารณาปล่อยวางจิต ความคิด ความกังวล การปรุงแต่ง ภาวะความหวั่นไหวทั้งหลาย ปล่อยวางจิตใจ เหลือเพียงความสงบที่จัดจ้อยอยู่กับลมหายใจที่เหมือนกับแพรวไหมพริ้วผ่านเข้าออกในกายของเรา ลมหายใจละเอียด ลมหายใจสบาย กำหนดจิตตั้งกำลังใจในการฝึกในการปฏิบัติ เพียงแค่การปรับจิตก่อนเข้าสู่สมาธิ เราก็สามารถคุมสภาวะเข้าสู่สภาวะธรรม เข้าสู่สภาวะความสงบได้ แยกกายแยกจิตได้ ทั้งกายปุป ตัดกาย ตัดชั้นที่ ๕ แยกกาย แยกจิต จิตก็ทิ้งคือปล่อยวางความคิดการปรุงแต่งความหวั่นไหวทั้งหลาย ทำความรู้สึกจนจิตเข้าสู่สภาวะแห่งจิตวิเวก คือสภาวะรายรอบกลายเป็นความว่าง เวียงว่างมีเพียงจิตเราหนึ่งสงบ ไร้สิ่งที่เข้ามากระทบมารบกวนทางอายตนะ ไร้การปรุงแต่ง อยู่กับความนิ่งสงบลุ่มลึก ความสงบสงัดของใจที่สะอาดปราศจากสรรพกิเลสทั้งปวง จากนั้นกำหนดจิตให้จิตของเรา ทรงสภาวะเป็นเพชรประกายพริ้ว พร้อมกับองค์พระที่อยู่ภายในจิต องค์พระสว่างขึ้นใสขึ้น องค์พระผุดขึ้นกลางแก้วคือดวงจิตของเรา กำหนดจิตว่าองค์พระนี่คือพุทธบาทมีพุทธานุภาพของพระพุทธเจ้า ที่ปรากฏตั้งมั่นในดวงจิตของเรา เชื่อมโยงพุทธนิมิต กับความมั่นคงศรัทธาในไตรสรณคมน์ เราอัญเชิญพุทธะคืออัญเชิญกระแสพุทธานุภาพไว้ในดวงจิตของเรา จิตเราเข้าถึงไตรสรณคมน์คือมีคุณแห่งพระพุทธเจ้า พระธรรม พระอริยสงฆ์เป็นสรณะเป็นที่พึ่งตลอดชีวิตตราบเท่าเข้าถึงซึ่งพระนิพพาน พิจารณาในอารมณ์จิต ในคำที่เราสวดทำวัตร “ **นัตถิเมสระณังอัญญัง พุทฺโธเมสระณังวระรัง เอเตนะสัจจะวัชเชนะ โหนตุเตชชะยะมังคะลัง** ” คือความหมายที่ว่า ข้าพเจ้ามีพระพุทธเจ้า พระธรรม พระอริยสงฆ์เป็นสรณะ ที่พึ่งสูงสุดตลอดชีวิต ที่พึ่งสูงสุดอย่างแท้จริงและด้วยสัจจะวาจา นี้ ขอความสวัสดิมงคลก็คือความเจริญรุ่งเรืองในทางโลกและทางธรรมจงปรากฏต่อข้าพเจ้า ให้อารมณ์เราถึงในไตรสรณคมน์อย่างแท้จริง น้อมจิตนะปรับจิตปรับกำลังใจ กลั่นใจของเรา พิจารณาใจของเราให้มีความนอบน้อมมีความเคารพรักมีความซาบซึ้งในคุณพระพุทธเจ้าพระธรรมพระอริยสงฆ์ ให้ลึกซึ้งอย่างยิ่ง

ในระหว่างที่เราปรับที่เรากลับใจถวิลใจน้อมจิตพิจารณา ให้จิตของเรามีความเคารพรักในพระพุทธ พระธรรมพระอริยสงฆ์ ให้เราพิจารณาดูจิตของเราว่ายิ่งนอบน้อมเคารพรักมากเท่าไร อารมณ์จิตเรายิ่งแนบเรายิ่งจัดจ้อยเรายิ่งอยู่กับพระพุทธเจ้ามากขึ้นไหม หรือความรู้สึกว่าเราห่างเหินจากพระพุทธองค์ ความรู้สึกนี่ก็คือความรู้สึกที่จิตแนบในพระพุทธเจ้า แล้วก็พิจารณาต่อไปว่าเมื่อจิตเราแนบในพระพุทธเจ้า นั้นหมายความว่าจิตเราแนบอยู่กับพระนิพพานด้วยเช่นกัน พิจารณาดูจิตของเราพิจารณาว่าทำทานอารมณ์จิตของเรา อย่าให้อารมณ์ความรู้สึก ที่เป็นมิฉฉาจิต หรือมารที่เขามาแกล้งมาปลุก มีบางคนตั้งใจปฏิบัติธรรม แต่จิตมันมีความรู้สึกผิดบางอย่างบางประการเช่นเคยไปละเมิดศีลมาบ้างหรือมีความรู้สึกผิดเล็ก ๆ ในกรรมในสิ่งที่เคยกระทำความในกาลก่อน จึงทำให้มีความรู้สึกที่ว่า เราเนี่ยชั่วเราเนี่ยเลวเราไม่คู่ควรที่จะอยู่ใกล้หรือพบพระพุทธเจ้าได้ อารมณ์จิตเช่นนี้ที่จริงพระพุทธองค์ท่านทรงตรัสสอนบอกว่า

สิ่งใดที่เป็นอกุศล สิ่งใดที่เป็นบาปที่เราเคยพลาดพลั้งเคยกระทำไว้ เมื่อเรากราบขมาพระรัตนตรัยเราขอกราบขมาขอโทษคือมีอารมณ์จิตที่สำนึกผิดไม่กลับไปทำแล้ว เราก็จึงลืมสิ่งที่เป็นอกุศลเสีย เหตุผลที่ให้อภัยก็เพื่อให้จิตเราไม่รู้สึกรู้สึกมีความรู้สึกผิดรู้สึก Guilty รู้สึกมีความเศร้าหมอง ให้เชื่อมั่นว่าพระพุทธองค์ทรงเมตตาอภัยได้ ให้พิจารณาดูอย่างพระองค์คุณิมาลเป็นต้น ทำบาปกรรมมามากมายมหาศาล แต่พระพุทธองค์ท่านก็ทรงมองข้าม มองเห็นเพียงแต่ วิสัยที่ท่านองค์คุณิมาลจะพึงบรรลอรหัตผล หรือแม้แต่พระเทวทัต ซึ่งกระทำบาปหยาบซ้ำ กระทำอนันตริยกรรมต่อพระพุทธเจ้าถามว่าพระพุทธองค์ทรงญาณในอนาคตตั้งสญาณ เจโตปริยญาณ ซึ่งเรื่องนี้อย่างน้อยไปที่จะกล่าวถึง เพราะพระพุทธองค์ท่านทรงญาณอยู่ในสัพพัญญูญาณคือรู้แจ้งเป็นโลกะวิทู รู้แจ้งโลกทั้งหมด ทำไมท่านจึงไม่รู้ว่าพระเทวทัตคิดร้ายต่อท่าน แต่พระองค์ทรงให้อภัยต่อพระเทวทัต ดังนั้น ถึงเวลาในยามสุดท้ายที่ท่านรอจังหวะโอกาสที่จะโปรดพระเทวทัตก็คือโปรดในช่วงที่พระเทวทัตสำนึกผิด ขอกราบขมาต่อพระพุทธองค์โดยใช้กระดูกคางถวายเป็นพุทธบูชา คืออุกธรณีสูบไปจนกระทั่งถึงคอโผล่มาแต่หัว มือก็เป็นประนมไม้ได้เพราะโดนสูบ ขยับกายไม่ได้ก็ตั้งจิตเพียงแต่ว่าไม่มีอะไรจะให้แม้แต่ความรู้สึกสำนึกผิดว่าตนเองผิดแล้วบาปแล้วต่อพระพุทธเจ้า ขอน้อมถวายกระดูกคางเป็นพุทธบูชา พระพุทธองค์เมื่อทรงเห็นว่าเทวทัตกลับจิต กลับใจสำนึกผิด พระองค์ก็เมตตาโปรดคือเป็นกำลังใจว่า บาปของพระเทวทัตนี้พระเทวทัตก็รู้เองแล้วว่ามีโทษลงไปถึงอเวจีมหานรก พระพุทธองค์ก็ทรงกล่าวว่า เมื่อถึงเวลาที่เธอหมดกรรมที่ให้ผลเสวยวิบากอยู่ในอเวจีมหานรกอยู่ชั่วคราว เมื่อพ้นจากกรรมพ้นจากวิบากแล้ว ในอนาคตกาลเธอก็จะได้บรรลุนิพพานเป็นพระปัจเจกพระพุทธเจ้าพระองค์หนึ่ง เพียงเท่านี้ก็ให้เราน้อมดูจิตของพระเทวทัตว่า ถึงแม้ว่าจะถูกธรณีสูบแต่ก็ใจขึ้นขึ้นมา เมื่อพระพุทธองค์ท่านทรงเมตตาโปรด แม้พระธรรมคือพระธรรมที่สูบจากโลกมนุษย์ พระเทวทัตก็ลงไปอเวจีมหานรกรับผลกรรมทันที

อันนี้ก็คือสิ่งที่บอกว่าพระพุทธเจ้าท่านเมตตาอภัย สิ่งที่เราอาจทำพลั้งพลาดไปในอดีต เราจึงพยายามลืม ตั้งใจว่าในเมื่อก่อนเราเคยผิดเราเคยบาป แต่ปัจจุบันเราได้พบพระธรรมะได้พบพระพุทธองค์ ได้พบพระพุทธองค์นี่ก็คือเราใช้กำลังความเป็นทิพย์ของจิต ใช้มนโหมยทธิไปกราบพระพุทธเจ้าได้ขึ้นไปบนพระนิพพานได้ เมื่อเราทำเช่นนี้ได้ลองพิจารณาว่าบุคคลที่มีกำลังมานสมาบัติ สามารถฝึกปฏิบัติได้ถึงจุดนี้ มีมากหรือน้อยเพียงใดเมื่อเทียบกับดวงจิตทั้งหลายทั่วสังสารวัฏ อันนี้ไม่ใช่เป็นการคิดพิจารณาจนเป็นการเพิ่มมานะทิฐิ แต่เป็นการพิจารณาว่าเมื่อเราทำได้สิ่งนี้คือ “ อริยทรัพย์ ” ทำไมเราจึงไม่ใช่อภิญญาจิตที่เป็นอริยทรัพย์คือใช้จิตตะสมาธิกำลังของมนโหมยทธิมาอยู่กับพระพุทธเจ้ามาเฝ้าพระพุทธเจ้า คิดว่ามีคนจำนวนน้อยเพียงใดที่สามารถกราบแล้วถึงพระพุทธองค์ได้แล้วเราก็ก้มกราบ เราก็ก้มเห็น เราก็ก้มใช้กำลังใจของเรา ในทางที่จะเข้าถึง ซึ่งความนอบน้อมความเคารพในพระรัตนตรัยในการปฏิบัติบูชา ดังนั้นสิ่งนี้ให้เราพิจารณาเตือนตนเพื่อที่จะ ไม่ริ้อไม่ล้งเล็ที่จะ ใช้กำลังจิตกำลังอภิญญาสมาบัติที่หลวงพ่อก่อนท่านเมตตาถ่ายทอดเป็นสมบัติพอให้ ปฏิบัติเพื่อยกจิตขึ้นมาบนพระนิพพานให้ได้เป็นปกติ ทำให้บ่อย ทำทุกครั้ง อย่าไปคิดว่าเป็นการรบกวนพระพุทธเจ้า ให้คิดว่าเรายังเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า กราบพระพุทธเจ้า ยกจิตขึ้นมาบนพระนิพพานมากเท่าไร พระพุทธองค์ท่านทรงเมตตายินดี หรือแม้แต่กระทั่งเทพพรหมเทวดาทั้งหลาย ก็ล้วนแต่โมทนาสาธุกับความตั้งใจความเพียรความขยันในการยกจิตขึ้นมาบนพระนิพพานของเราแต่ละคนทุกคน ดังนั้นตรงนี้เป็นจุดสำคัญที่ หลากๆคนที่เป็นครูสมาธิ ควรจะต้องอธิบายปรับแก้อารมณ์ เพราะที่ผ่านมามีอาจารย์ก็เจอหลายคนว่าก็ไม่กล้าเข้ามากราบพระพุทธเจ้า ไม่กล้าที่จะยกจิต ไม่กล้าที่จะยกจิตขึ้นไปบนพระนิพพาน ในหลายๆเหตุผล ในหลายๆความเข้าใจที่เป็นความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนหรือผิดไป

คราวนี้ต่อมา ให้เราตั้งกำลังใจยกจิตขึ้นมากกราบพระพุทธเจ้าบนพระนิพพาน เมื่อกราบพระพุทธเจ้าบนพระนิพพานแล้วคราวนี้ สิ่งที่เราจะเรียนกันในวันนี้ ก็เป็นเรื่องของการที่เราจะใช้กำลังของสมาธิ ในการทำกิจต่างๆ ในการทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาที่ดี ทำนุบำรุงชาติ ทำนุบำรุงแผ่นดิน สิ่งแรกเมื่อเราทำโครงการใด าก็ตาม ให้เรา

ตั้งกำลังใจ ตั้งกำลังใจนี่ก็คือตั้งใจว่าสิ่งที่เราทำนี้ใช้ปัญญากำกับหรือถามพระท่านว่า เราจะทำให้เกิดผลสูงสุด
อานิสงส์สูงสุด ประโยชน์สูงสุดได้อย่างไร งานบางงานที่มันเกิดขึ้น ถ้าเราไม่ตั้งใจไว้มันก็อาจจะเป็นงานบุญ
ทั่วไปปกติ แต่ถ้าเราตั้งใจใหญ่ตั้งใจสูง สิ่งที่เราทำก็จะกลายเป็นงานบุญที่มีผลสูงอานิสงส์สูง อันนี้คือการที่
เราใช้การตั้งใจ ใช้ปัญญาของสมาธิในการพิจารณา อาทิเช่น ถ้าสุดมีญาติธรรมเดินทางไปปิดทองที่ประเทศศรี
ลังกา ถ้าไปปิดทองถวายพระเฉยๆ อันที่จริงอานิสงส์ของการปิดทองบูชาพระพุทธรูปก็มีอานิสงส์สูงอยู่แล้ว อาทิเช่น
ในพระธรรมบทที่กล่าวถึงอานิสงส์ที่ปรากฏขึ้นในความเป็นมหาเศรษฐี มีรูป สวย มีเครื่องประดับมหายาตราสารณ์ ก็
คือเรื่องราวของมหาอุบาสิกาในพระพุทธศาสนา ท่านเริ่มต้นบำเพ็ญบารมีโดยการซ่อมแซมพระพุทธรูป ปิดทอง
พระพุทธรูป อานิสงส์ที่สูงอยู่แล้ว

อันที่จริงประเทศศรีลังกาก็เป็นประเทศที่นับถือพระพุทธศาสนา ถ้าสืบสาวเอาตามปูมของ
พระพุทธศาสนาเราก็จะพบว่า ในยามที่ประเทศไทย คือสยาม มีความเสื่อมของพระพุทธศาสนา ทางลังกาก็นำ
พระไตรปิฎกหรือพระเถระ มาเติมมาสอน มาส่งมอบคัมภีร์ให้ตรงนี้ก็เรียกว่า **ลัทธิลังกาวงศ์** หรือในยามที่ลังกาก็คือ
ประเทศศรีลังกาปัจจุบัน มีความเสื่อมในพระพุทธศาสนา ประเทศไทยสยามเรา ก็อัญเชิญพระไตรปิฎกบ้างพระเถระ
บ้างไปที่ลังกา ทางลังกาก็เรียกว่า **ลัทธิสยามวงศ์** ดังนั้นเรามีการส่งต่อแลกเปลี่ยน ช่วยเหลือกันในฐานะบ้านพี่
เมืองน้อง การที่ไปปิดทองที่ประเทศศรีลังกาปิดทองพระพุทธรูป ถ้าตั้งใจว่าเป็นการไปปิดทองเฉยๆก็ได้อานิสงส์สูง
อย่างยิ่งของการปิดทอง แต่หากจะยิ่งตั้งใจว่าสิ่งที่เราไปปิดทองนี้ ถือว่าเป็นการเชื่อมสัมพันธ์ไมตรี เชื่อมธรรม
เชื่อมกระแสนุศล ข้ามแผ่นดินระหว่างกัน อันนี้ก็ทำให้พระพุทธศาสนามั่นคงเป็นปึกแผ่นขึ้น กลายเป็นอานิสงส์ใหญ่
เพราะการที่ทำให้พระพุทธศาสนาเป็นปึกแผ่นมั่นคง ก็เป็นรากฐานในการทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรือง
ตราบ ๕๐๐๐ ปี ดังนั้นสิ่งที่ใหญ่อยู่แล้วเราทำให้เกิดผลเกิดอานิสงส์ใหญ่ขึ้นได้

ธรรมะสานสัมพันธ์แผ่นดิน

หรืออย่างงานที่ผ่านมาที่องค์ลามาท่านได้เสด็จมาแสดงธรรมเป็นปฐมธรรมครั้งแรกในประเทศไทย
การที่เราตั้งใจว่างานที่เราจัดนี่ถือเป็นการเชื่อมกระแสนุศล ๒ แผ่นดิน อันนี้ก็เป็นเพิ่มให้กำลังใจกำลังผล
อานิสงส์ มีความใหญ่ขึ้น มีการสานสัมพันธ์เป็นปึกแผ่นใหญ่ขึ้น แล้วก็ให้รู้ว่าเรื่องราวเหตุการณ์แบบนี้ เป็นกุศโลบายที่
มีมาตั้งแต่ครั้งโบราณกาล อันนี้มีอยู่ในประวัติศาสตร์ในหลายๆเหตุการณ์ มหาราชที่ยิ่งใหญ่ขึ้นจากการทำสงครามก็มี
อยู่ แต่ธรรมราชาผู้ยิ่งใหญ่ นั้นเผยแผ่ธรรมะ ขยายธรรมะออกไปเพื่อให้เกิดสันติสุข กับแผ่นดินกับบ้านเมืองกับ
อาณาจักรหรือแม้แต่กับโลกใบนี้ อย่างในหลายๆเหตุการณ์ในแคว้นสิ่งที่ปรากฏโดยใช้ธรรมเชื่อมแผ่นดินนี้ ตั้งแต่
สมัยโบราณ เอาเล่ากันตั้งแต่ยุคของพญาลิไท กษัตริย์ ไนวงศ์สุโขทัย คือราชวงศ์พระร่วง พญาลิไทนั้นนอกจากเป็นผู้
รจนา หรือแต่งรวบรวมเรื่องราวที่เรียกว่าไตรภูมิพระร่วง ซึ่งเป็นเรื่องราวของพระมาลัย เสด็จไปในภพภูมิทั้งหลายทั้ง
๓ ภพภูมิ แล้วก็ไปกราบพระศรีอริยเมตไตรยที่สวรรค์ชั้นดุสิต เล่าเรื่องเหตุการณ์ภพภูมิผลบุญผลกรรมต่างๆ อันนี้คือ
เรื่องราวของพญาลิไทที่แต่ง นักวิชาการปัจจุบันบอกว่า เป็นเรื่องแต่งเป็นเรื่องที่รจนาเป็นเหมือนกับ เรื่องราวหนังสือ
แต่ความเป็นจริงแล้วเรื่องจริงคือบันทึกเหตุการณ์ที่มีพระอรหันต์ ที่ท่านได้กำลังขอมโนยทธิใช้กำลังความเป็นทิพย์
ของจิตไปในภพภูมิต่างๆและมีการเล่ามีการจดบันทึกไว้เพื่อให้คนเข้าถึงสัมมาทิฐิ อันนี้เป็นจุดหนึ่ง

กับอีกจุดหนึ่ง เป็นเรื่องราวที่เป็นการสานสัมพันธ์ของหลายๆอาณาจักรในยุคของพญาลิไท ในสมัย
นั้นเป็นยุคร่วมสมัย กับขุนหลวงพะงั่ว ขุนหลวงพะงั่วอยู่ในอาณาจักรอยุธยาตอนต้น เพื่อให้ดินแดนทั้ง 2 ดินแดนคือ
สุโขทัยกับอยุธยาไม่มีศึกสงครามกัน มีการเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีโดยร่วมกันสร้างพระพุทธรูปชินราช สร้างโดยพระยาลิไท
และขุนหลวงพะงั่ว โดยที่กำหนดว่าการร่วมกันสร้างพระพุทธรูปคือพระพุทธรูปชินราชซึ่งอันที่จริงแล้วก็มีความสำคัญก็คือ

เหมือนกับองค์แทนของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ปรากฏที่เมืองพิษณุโลก แล้วก็เพื่อให้สายสัมพันธ์ระหว่าง ๒ อาณาจักรคือวงศ์ของอยุธยาและสุโขทัยมีความแน่นแฟ้น ทางขุนหลวงพะงั่ว ก็อภิเษกสมรสกับน้องสาวของพระยาสิทธิ อันนั้นก็สำเร็จไปอาณาจักรหนึ่ง ส่วนอีกอาณาจักรหนึ่งก็อยู่ทางภาคเหนือ ทางภาคเหนือนั้นก็คือดินแดนเชียงใหม่อาณาจักรล้านนา ยุคนั้นก็เป็นยุคของพญากือนา เป็นกษัตริย์ของเชียงใหม่ พญาลิไทก็เชื่อม โดยได้อาราธนา พระสุมนเถระคือเป็นพระเถระผู้ทรงภูมิทางการปฏิบัติ ของอาณาจักรสุโขทัย พระสุมนเถระนี้ก็ไปโปรด สอนพระกรรมฐาน ให้กับอาณาจักรเชียงใหม่ โดยที่พระสุมนเถระนี้ได้อัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุ ๒ องค์ ซึ่งตัวท่านเอง ได้อัญเชิญได้มาจากเมืองพุกาม ประเทศก็คือเมืองพม่า อัญเชิญไปที่เชียงใหม่ด้วย ถวายกับพญากือนา พญากือนาก็มีจิตที่ยินดีอย่างยิ่ง จึงมีจิตศรัทธาที่จะสร้างพระบรมธาตุเจดีย์ พระบรมธาตุเจดีย์แห่งแรกที่สร้างเพื่อบรรจุพระธาตุที่พระสุมนเถระได้เป็นผู้อัญเชิญมา ก็คือสร้างที่วัดสวนดอกบุปผารามก็คือวัดสวนดอกจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนอีกองค์หนึ่งก็ทรงทำการเสี่ยงทายคือ ใช้ช้างอัญเชิญไป ช้างหยุดที่ใดก็จะ สร้างพระธาตุที่นั่น ก็ปรากฏว่าช้างนั้นก็เดินทางขึ้นไปบนดอยสุเทพและท้ายที่สุดก็ไปหยุดบนยอดดอยสุเทพ จึงมีการสร้างพระธาตุดอยสุเทพ แต่อันที่จริงตามตำนานก็คือพระธาตุชุดเดียวกัน มาจากพระสุมนเถระ แคว้นกรุงสุโขทัยในยุคสมัยพระยาสิทธิ พระธาตุวัดสวนดอกกับพระธาตุดอยสุเทพเป็นพระธาตุชุดเดียวกันคือเจดีย์ที่เจดีย์น้องอยู่ตรงจุดนั้น และในขณะที่เจดีย์กับพระสุมนเถระ ก็ได้สอนธรรมะ กลายเป็นต้นตำนานของกรรมฐานล้านนา ดังนั้นกรรมฐานล้านนาสุดท้ายก็ย้อนไปมีต้นกำเนิดอยู่ที่สุโขทัย อาณาจักรสุโขทัยยุครุ่งเรืองของพระพุทธศาสนา

แล้วก็มีเรื่องเล่าที่เป็นมุขปาฐะ (การบอกเล่าต่อ ๆ กันมาโดยไม่ได้เขียนเป็นลายลักษณ์อักษร) ที่เป็นเรื่องเล่าสืบต่อกันมาอีก ๒ เรื่อง คือ (๑) เรื่องของพระพุทธรูป พระเจ้าแก้วตื้อในวิหารวัดสวนดอก ถ้าใครสังเกตจะสังเกตได้ว่าพระพักตร์มีความคล้ายกันกับพระพุทธรูป พระพุทธพระพุทธรูปชินราชที่จังหวัดพิษณุโลก ในตำนานก็มีการกล่าวว่าเป็นช่างในชุดเดียวกันคือเป็นช่างของสุโขทัย มาช่วยสร้างพระเจ้าแก้วตื้อด้วย พร้อมกับในตำนานก็เป็นเช่นเดิมคือมีชีปะขาวมาช่วยสร้าง ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นพระอินทร์แปลง พระอินทร์นี้ท่านชอบ เสด็จมาร่วมสร้างพระพุทธรูปหลายองค์อย่างทางเหนือนี่ ถ้าเมื่อไหร่มีคำว่า “ อินทร์แปลง ” แปลว่าส่วนใหญ่พระพุทธรูปที่จัดสร้างนั้นมีชีปะขาวก็คือพระอินทร์ท่าน เมตตาเสด็จปลอมตัวลงมาช่วยสงเคราะห์ร่วมในการจัดสร้าง อันนี้เรื่องหนึ่งกับอีกเรื่องหนึ่งก็คือว่า(๒) มีมุขปาฐะที่เป็นเรื่องเล่าของวัดศาลาดคือวัดสภิกาคามี ว่าเจดีย์ของวัดศาลาดนั้น เป็นเจดีย์พระธาตุตั้งแต่ครั้งโบราณที่พระยาสิทธิเสด็จมาสร้างไว้ที่วัดศาลาดด้วยอันนี้เป็นมุขปาฐะ แล้วที่วัดศาลาดนั้นก็เป็นที่ปฏิบัติเป็นที่เจริญกรรมฐานมีถ้ำถ้ำมีถ้ำปิดไว้เจริญพระกรรมฐานแล้วก็ตำนานของทางกรรมฐานล้านนาก็กล่าวไว้ว่า เวลาพระสงฆ์ที่ท่านเริ่มปฏิบัติอันนี้คือเป็นเรื่องเล่าที่ได้รับการถ่ายทอดจากพระอาจารย์มหาสง่า ซึ่งเป็นเจ้าอาวาสของวัดศาลาดท่านเล่าให้ฟังว่าวัดสวนดอกนี้เป็นเหมือนวัดปริยัติ คือพระเรียนธรรมะ เรียนปริยัติ ศึกษาเปรียญศึกษาคัมภีร์จนมีแต่ความแตกฉานเชี่ยวชาญปฏิบัติไปเรื่อย ๆ ถ้าภูมิธรรมถึงท่านก็ย้ายวัด ไปอยู่วัดศรีโสดาก็คือวัดโสดาบัน ภูมิธรรมยกขึ้นก็ย้ายวัดขึ้นไป อยู่วัดสภิกาคามีคือวัดศาลาด ถ้าภูมิธรรมสูงขึ้นมาก็ย้ายขึ้นไปวัดอนาคามี แต่วัดอนาคามีในปัจจุบันนี้ ก็ปรากฏ ว่าเหลือแต่เพียงเจดีย์เป็นร่องรอยไว้แต่ตัววัดนั้นได้เสื่อมสลายไปเรียบร้อย เหลือแต่พระเจดีย์ ซากพระเจดีย์ปรากฏอยู่ระหว่างทางขึ้นดอยสุเทพ และสุดท้ายวัดที่ถือว่าเป็นวัดอรหันต์ก็คือพระธาตุดอยสุเทพ อันนี้คือโบราณเขาจะถืออย่างงั้น และในสมัยโบราณที่บรรลุนิพพานอันนี้คือเล่ามาจากพระอาจารย์มหาสง่า เมื่อบรรลุนิพพานแล้วก็ขอเหาะลงมาเพื่อแสดงคุณธรรม ก็เรียกว่า เมิงมา คือเหาะลงมาจากยอดดอยลงมาโปรดญาติโยมอีกที อันนี้คือตำนานของกรรมฐานล้านนา เหมือนผ่านด่านขึ้นไปเรื่อยๆจนกระทั่งบรรลุนิพพานจุดสูงสุดของธรรมะคือ อรหันต์ แต่ปัจจุบันก็อาจจะไม่ได้เป็นไปตามนั้นแล้วแต่ก็เป็นตำนานเป็นเรื่องเล่าให้ฟัง อันนี้ก็

เป็นเรื่องเล่าที่สืบเนื่องเชื่อมโยงถึงการที่ใช้ธรรมะเชื่อมสองแผ่นดิน หรือหลาย ๆ แผ่นดิน จนกระทั่งแผ่นดินที่มีการเชื่อมด้วยกระแสนธรรมนั้นก็จะผูกมิตรไมตรี ไม่กระทำการที่เป็นศึกสงครามต่อกัน อันนี้ให้เราสังเกตไป

กับอีกเรื่องหนึ่งที่เป็นเรื่องกระแสนธรรม ๒ แผ่นดินคือในสมัยยุคของพระเจ้าไชยเชษฐาธิราชแห่งอาณาจักรล้านช้าง และพระมหาจักรพรรดิแห่งกรุงศรีอยุธยา ในสมัยนั้นใช้ กระแสนธรรมเชื่อมแผ่นดินโดยการสร้างพระธาตุศรีสองรัก คำว่าพระธาตุศรีสองรัก ศรีก็คือสิ่งที่เป็นสิริมงคล สองรักคือความรักพันธมิตรที่มีการต่อสองแผ่นดินคืออาณาจักรล้านช้างคือเมืองลาว กับกรุงศรีอยุธยาในสมัยพระเจ้าจักรพรรดิ พระธาตุศรีสองรักนี้อยู่ที่จังหวัดเลย ตอนที่เฉลิมฉลองกษัตริย์ทั้งสองแผ่นดินก็มาร่วมงานพระธาตุมีข้อตกลงกันว่า ห้ามใส่เสื้อสีแดงอันเป็นเสื้อสีของการออกศึกออกรบ ที่พระธาตุศรีสองรักจังหวัดเลยในปัจจุบันก็เลยเป็นธรรมเนียมว่าถ้าจะไปกราบ ไปไหว้ พระธาตุศรีสองรักนี้ห้ามใส่เสื้อสีแดงเด็ดขาด อันนี้ก็เป็นเรื่องของ การเชื่อมธรรม ๒ แผ่นดิน ดังนั้นเราทั้งหลายเวลาที่ทำกิจต่าง ๆ ทำงานต่าง ๆ ที่มันเกี่ยวพันกับ ต่างประเทศ ถ้ากำลังใจเราว่าทำบุญข้ามแผ่นดินเฉยๆ ก็เป็นการทำบุญข้ามแผ่นดิน แต่เมื่อไหร่ทำบุญเชื่อม ให้ธรรมเชื่อมแผ่นดินให้บุคคลเชื่อมแผ่นดิน ตรงนั้นมันจะเกิดผลอันดีของ สันติภาพสันติสุข การเชื่อมโยงด้วยกระแสนธรรม เชื่อมกันโดยสายธรรม เชื่อมกันโดยกระแสบุญ อย่างงานอีกหลายโครงการที่ อาจารย์ก็เป็นที่ปรึกษาอยู่ก็คือโครงการสะพานบุญ โครงการสะพานบุญก็มีพระอาจารย์ ที่ท่านเป็นพระสงฆ์ดำเนินการอยู่ ตั้งแต่การที่มีการอุปฐาก ทำนุบำรุงพระภิกษุสงฆ์จากลาวที่เข้ามาเรียนปริยัติแล้วก็กลับไปสอนปริยัติตั้งโรงเรียนพระปริยัติที่ประเทศลาว อันนี้ก็เป็นบุญเชื่อม ๒ แผ่นดิน กับล่าสุดที่เป็นโครงการสะพานบุญที่เขาทำกันก็คือ ที่วัดบวรนิเวศวิหารตั้งแต่สมัยของสมเด็จพระสังฆราชญาณสังวรพระองค์ก่อน ท่านได้อุปฐากดูแลพระภิกษุรูปหนึ่งซึ่งเป็นพระที่สืบเชื้อสายของศากยวงศ์ ก็มีสายเลือดที่เป็นสายเลือดเดียวกับพระพุทธเจ้าที่เนปาลให้มาบวชอยู่ที่วัดบวรนิเวศ และปัจจุบัน พระท่านนี้ก็ได้นำหน้าที่ทำโครงการ คือพยายามที่จะให้ประเทศเนปาลนั้นมีพระอุปัชฌายะสามารถบวช ที่ประเทศเนปาลคือพยายามที่จะฟื้นคืนพระพุทธรูปศาสนากลับไปประเทศเนปาลได้ มีการสร้างพระพุทธรูปถวายไปที่ประเทศเนปาล หรือชาวศากยบุตร ศากยวงศ์ผู้ที่สืบสกุลเชื้อสายจากพระพุทธเจ้า เขาจะมีการเวียนเข้าเวรกันบวชให้มีเชื้อสายศากยวงศ์เป็นพระภิกษุสงฆ์ อยู่ที่ประเทศเนปาลสม่ำเสมอต่อเนื่อง เท่าที่จำได้อาจจะจำกัดเคลื่อนจำนวนปีเช่นบวชต่อเนื่อง ๗ ปีบ้าง ๙ ปีบ้างแต่มีเชื้อสายท่านที่เป็นศากยบุตรศากยวงศ์เป็นพระภิกษุสงฆ์อยู่ที่เนปาลตลอดเวลา งานพวกนี้ก็เป็นงานที่สานต่อ เชื่อมธรรม ๒ แผ่นดินหรือหลายแผ่นดิน ซึ่งสิ่งที่ท่านนี้สุดท้ายในภาพรวมใหญ่ก็จะเป็นงานสานพระพุทธรูปศาสนาให้เจริญรุ่งเรือง ซึ่งพระท่านก็สั่งมาบอกว่าในอนาคต ชาวต่างชาติ ตะวันตก จะหันมานับถือพระพุทธรูปศาสนา วาระเวลาของศาสนาอื่นเขาเริ่มหมดอายุศาสนาเขา เขาก็จะเริ่มเสื่อมถอย ความจริงหรือเรื่องราวบางอย่างจะเริ่มปรากฏในเวลาอีกไม่นาน แล้วก็ทำให้ชาวโลกเกิดวิฤตศรัทธาในหลายๆศาสนา แล้วสุดท้ายก็หันกลับมา นับถือพระพุทธรูปศาสนา

เหตุผลที่นับถือพระพุทธรูปศาสนา ข้อ ๑ พระพุทธรูปศาสนา เราเองนะมีจุดแข็งคือ เป็นศาสนาที่เป็น อเทวนิยม เป็นศาสนาที่มีความเป็นวิทยาศาสตร์ที่สุด ทุกอย่างอันที่จริงอธิบาย ด้วยกฎทางวิทยาศาสตร์คือกรรมและผลของกรรม Action กับ Reaction สิ่งใดที่เรากระทำไปส่งผลกับสิ่งที่เราได้รับ สิ่งที่เราเป็น ตามนั้นมันอาจจะไม่ใช่เฉพาะกรรมในชาติปัจจุบัน แต่เป็นกรรมในอดีตชาติที่เราทำมาเอง ดังนั้น “กรรม” ที่เราจะเข้าใจเรื่องกรรมได้ เราจึงจำเป็นต้องได้ **ญาณทั้ง ๘** รู้ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ ยถากรรมมุตตาญาณ อตตังสญาณ เจโตปริยญาณ เป็นต้น เพื่อที่จะเข้าใจ สอดคล้องได้ว่า กรรมนี้แหละที่ทำให้เกิดผลเช่นนี้ หรือแม้แต่การระลึกชาติทั้งหลาย พอระลึกไปแล้ว ถ้าระลึกได้และมี ความสอดคล้องอย่างแท้จริงเราจะเข้าใจว่าเพราะที่เราเกิดมาชาตินั้นเราทำเช่นนั้น ชาตินี้เราจึงเป็นอย่างนี้ เช่นนี้ ชาตินี้เราจึงผูกพันกับเรื่องนี้ ชาตินี้ทำไมเราถึงไปเชียงใหม่ ชาตินี้เราทำไมเราถึงมีความผูกพันกับบางวัดบางสถานที่

สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้แหละ คือเหตุและผลอย่างแท้จริงซึ่งต่างชาติในที่สุดก็จะมาสนใจและแสวงหา ธรรมะในพระพุทธศาสนา อันนี้เป็นเรื่องที่ทำไม้อาจารย์จึงต้องเตรียมพร้อมสร้างครูเมตตาสมาธิ

รู้ตนในหน้าที่ครูเมตตาสมาธิ

ซึ่งปัจจุบันครูเมตตาสมาธิก็ขอโมทนากับหลายคนซึ่งได้ไปช่วยครูบาอาจารย์ในหลายๆสายการปฏิบัติ ทั้งสายของหลวงพ่อกอง หลวงมโนมยิทธิกิติ ในครูบาอาจารย์หลายๆท่าน สายหลวงปู่ดู่ หลวงปู่ฝั้น อาจาโรจน์ ได้รับใช้ บางคนก็ได้ใกล้ชิดกับหลวงตาม้าท่าน ท่านงานถวายท่าน บางคนก็มีโอกาสอยู่ในสายปฏิบัติวิวัฒน์แห่งคณบั้ง สายของพระอาจารย์วิริยงค์บ้าง ดังนั้นสิ่งที่เราฝึก สิ่งที่เรารเรียน เรานำไปใช้ เรานำไปประยุกต์ได้ ทำให้ผู้ที่ปฏิบัติที่มาในสาย ต่าง ๆ เหล่านี้เข้าถึงความสงบ เข้าถึงสมาธิ เข้าถึงความดี เข้าถึงกุศล เข้าถึงมรรคผล เข้าถึงพระนิพพาน เข้าถึงสัมมาทิฐิ จะเป็นสายใดก็ตามล้วนแต่เป็นเรื่องน่ายินดี ล้วนแล้วแต่ทำให้พระพุทธศาสนาเจริญมั่นคง ดังนั้นก็ขอให้เรามีความมั่นคงมีความเข้าใจให้ดี อย่างหลายเรื่องที่มาสอน ก็เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจากอดีตตั้งสัญญาณ ส่วนใหญ่เวลาที่สอน บังเอิญพระท่านก็สงเคราะห์ให้รู้ถึงปฐม ให้รู้ถึงต้นตำหรับในหลายๆเรื่องหลายๆจุด แทบทุกจุด สอนให้สุดอธิบายให้ถึงจุดเริ่มต้นเข้าใจเจตนาธรรมณ์ เข้าใจอารมณ์กรรมฐาน เข้าใจอารมณ์จิต ดังนั้นเวลาที่เรากำลังมโนโยธิ เช่นเวลาที่เรารอ่านหนังสือธรรมะ อ่านในบทที่ครูบาอาจารย์ท่านกำลังพิจารณาธรรม เราก็ใช้เจโตปริยญาณซึมซับรับอารมณ์ ที่ท่านพิจารณาความลึกซึ้งในขณะที่ท่านใคร่ครวญพิจารณา ให้เข้าถึงให้ลึก ให้เข้าสู่จิตสู่ใจของเรา ถ้าเราใช้จุดนี้ได้ทำจุดนี้ได้ มันจะทำให้การบรรลุธรรมเราเร็วขึ้น ความเข้าใจลึกซึ้งในวิปัสสนาญาณก็จะมีผลละเอียดลึกซึ้งลึกซึ้งกว่าคนอื่นทั่วไปที่เขาอ่านผ่าน ฟังเพียงแต่ผิวเผิน จำไว้ว่า ธรรมะถ่ายทอดจากจิตสู่จิต เข้าใจลึกซึ้งจากจิตลงสู่จิตของเรา ถ่ายทอดกระแสธรรมจากพระพุทธองค์ส่งต่อมายังจิตของเรา ดังนั้นเมื่อเข้าใจในจุดต่างๆเหล่านี้ได้ เราทุกคนอาจารย์ก็อยากให้รู้ตนในหน้าที่ เราได้รับผล คือความสงบความร่มเย็น ได้รับผลคือดวงตาเห็นธรรมเห็นคุณประโยชน์ในมรรคผลพระนิพพาน เห็นทางแห่งมรรคที่ชัดเจนที่จะก้าวสู่พระนิพพานชาตินี้ เราก็ควรจะมี ความกตัญญูรู้คุณต่อพระพุทธองค์ ทำไมครูบาอาจารย์หลวงปู่มั่น หลวงพ่อฤๅษีลาพุทธภูมิ เพราะท่านเคารพรักกตัญญูต่อพระพุทธเจ้า ยอมสละพระโพธิญาณเพื่อสืบต่อในงานถ่ายทอดพระพุทธศาสนาให้กับสมเด็จองค์ปัจจุบัน ดังนั้นเราอยู่ในวิสัยสำหรับบางคนก็พอทำได้ เราก็ทำงานรับใช้พระพุทธศาสนาให้เต็มกำลัง ถือว่าเราเอื้อเฟื้อในธรรม ถือว่าเราเป็นกัลยาณมิตรของผู้คนที่แสวงหาโมกขธรรม ตั้งใจทำตั้งใจปฏิบัติกันทุกคน และในขณะที่เดียวกัน อันนี้ก็เป็นสิ่งที่ สอนถ่ายทอดในบางเรื่อง สำหรับครูเมตตาสมาธิคือ

สิ่งที่ครูเมตตาสมาธิพึงตระหนัก

๑. จงให้ สำหรับคนที่เขาต้องการและรู้ค่า ให้คนที่หิวกระหายในธรรม เราอย่าไปยึดเยียดหรืออย่าไปถ่ายทอดธรรมให้กับบุคคลที่เขาไม่ต้องการหรือรู้ค่า เพราะถึงเวลาที่เขารามาสมนก็จะไปโทษกับเขาทำให้การปฏิบัติมรรคผลเขาก็งเห็นช้าเข้าไปอีก

๒. หรือบางครั้งเราเจอผู้ที่เป็นมิจฉาจิตริฐิอย่าเสียเวลาไปถกเถียง

๓. หรือคนที่อยู่ในวิสัยที่ต้องเคี่ยวเข็ญอย่างแรงกล้า เราอย่าเพิ่งไปเสียเวลา เราถ่ายทอดคนที่อยู่ในวิสัยที่สะกิด หรือเติม หรือจี้ให้ถูกจุดหนึ่งเขาก็ไปต่อได้ อย่างอันที่จริงทั้งหมดที่อาจารย์สอน ลูกศิษย์หลายๆคนที่เข้ามาเรียนเข้ามาอยู่ในหมู่คณะไม่ว่าจะเมตตาภิรมย์ หรืออยู่ในห้องครูเมตตาสมาธิ อันที่จริงบอกเลยว่าเราทุกคนมีของเก่ามาแล้ว อาจารย์เพียงแค่ช่วยสะกิดตามที่พระท่านสอนท่านบอก เราก็สามารถทำได้โดยง่ายเพราะมันเป็นของเก่าที่เราเคยมี เพียงแต่เราอาจจะลืม โดนปิดสัญญาในการเกิด พอกระตุ้นเตือนจี้ไปถูกจุด เราก็ตื่นขึ้นเราก็ทำได้

เราก็อ้อเราก็เข้าใจ ดังนั้น ถ้าเราเจอบุคคลที่เขาพร้อม เราแนะนำเพียงไม่มากเขาก็ก้าวหน้า รุดหน้าได้ แต่สำหรับบางคนที่เขาไม่ฉลาดหรือรุนแรง อย่าไปเสียเวลา ช่วยคนที่พึ่งช่วยก่อนอันนี้สำคัญ อีกจุดหนึ่งก็คือ

๔. พยายามฝึกใช้ปัญญาในการรักษาระยะห่าง ระยะห่างคือไกลเกินไปก็เกิดการกระทบกระทั่งกัน ทางอารมณ์ ทางวาจา เกิดความไม่เกรงใจ ห่างเกินไปก็เกิดความห่างเหินจนกระทั่งหลุดออกไปหายจากกันไปเพราะความห่าง ดังนั้นจงฉลาดที่จะรักษาระยะที่ทำให้เกิด การคบการพบปะความเคารพกันอย่างพอเหมาะพอเจาะพอดี ไม่มากเกินไป ไม่น้อยเกินไป ไม่มากจนขาดความเกรงใจ หรือไกลจนเกิดความห่างเหิน อันนี้คือสิ่งที่อาจารย์ขอแนะนำในฐานะผู้ที่เคยผ่านประสบการณ์มาก่อน กับอีกจุดหนึ่งก็คือ

๕. เรื่องความมีชื่อเสียง ความโด่งดัง จำไว้ว่า มีครูบาอาจารย์ที่ท่านสอนอาจารย์อีกทีหนึ่งบอกว่า ดั่งกับพวงมณีใกล้กันนิดเดียว ดั่งกับพวง สำหรับคนไทยมันยังมีเรื่องอิจฉาริษยาอยู่มาก ดังนั้นเวลาที่เรามีชื่อเสียง เราก็หมั่นเตือนตนว่า “จงทำดีแต่อย่าเด่นจะเป็นภัยไม่มีใครอยากเห็นเราเด่นเกิน” เราทำดีโดยเพื่อความดีทำความดีโดยตั้งกำลังใจว่าเราปรารถนาให้คนอื่นเข้าถึงความดีเข้าถึงกุศลเข้าถึงมรรคผล ทำความดีโดยปรารถนาให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศ ไม่ได้ทำความดีเพื่อให้คนอื่นมายกย่อง ให้คนอื่นมาสรรเสริญ ถ้าเมื่อไหร่เราทำความดี โดยความดีแล้ว ถึงเวลาความดีนั้นมันจะมันคง แล้วก็จำไว้เสมอว่าถึงเราทำความดีมากเท่าไรก็ตาม อย่าไปคิดว่าคนอื่นเขาจะมองเห็นว่าความดีคือความดี มีคนอีกมากมาย ที่ดีความสิ่งที่เราทำ ความดีที่เราทำนั้น เป็นสิ่งที่เขาไม่พึงพอใจ อันนี้เป็นเรื่องปกติของโลก เป็นสิ่งที่เราต้องเจอ มุมมองของคนบางครั้งเขาทำความดีเพราะต้องการชื่อเสียง บางคนทำความดีเพราะต้องการหน้าตา บางคนทำความดีเพราะต้องการผลตอบแทน แต่เมื่อไหร่ก็ตามที่เราทำความดีเพื่อความดี ทำความดีเพื่อตอบแทนชาติศาสนาพระมหากษัตริย์ เราจะไม่ห่วงไหวกับ คนที่เขาตีความหรือเขาปรารถนา ในการสร้างความดีเพื่อตนเอง ทำความดีเพื่อลาภสักการะ ทำความดีเพื่อชื่อเสียง ให้เราก้าวข้ามจุดต่างๆ เหล่านี้ ยกจิตของเราให้สูง ตั้งกำลังใจของเราให้สูง จำไว้ว่า อย่าห่วงไหวไปกับกระแสของโลก กระแสของโลกมีลาภยศสุขสรรเสริญ เสื่อมลาภเสื่อมยศ คำนินทาว่าร้าย กระแสของโลกนั้นพัดพาใจเราไป แต่เมื่อไหร่ก็ตามเราอยู่เหนือกระแส เราก็จะไม่ทุกข์ รู้เท่าทันอารมณ์จิตของบุคคลทั้งหลาย ถึงมาทำความดีมาอยู่ในวัด มาสร้างกุศลแล้ว แต่กำลังใจของคนแต่ละบุคคลก็ต่างกัน **เมื่อไหร่จิตเราอยู่เหนือกระแสเราจะมองเห็นจิตของผู้ที่ยังไหลอยู่ในกระแส** บางคนทำความดี แต่กระแสตีพันทวน กระแสอันนี้ยิ่งเหนี่ยวยิ่งทุกข์ จงจำไว้ว่าจงเป็นบุคคลผู้อยู่เหนือกระแสของโลก อยู่เหนือกระแสของคำนินทาว่าร้ายสุขทุกข์สรรเสริญทั้งหลาย **ทำความดีเพื่อความดี อันนี้ก็เป็นคุณธรรมความดีของครูเมตตาสมาธิ**

เวลาที่เรากำลังทำงานทำโครงการ กิจการใดๆ เพื่อส่วนรวม กำหนดรู้อยู่กับพระอยู่บนพระนิพพาน กำหนดรู้ด้วยจิตอันเป็นอุเบกขารู้เท่าทันว่าบุคคลนี้เขาทำเพื่ออะไร จดจรรู้เท่าทันปล่อยวางอกภัย แล้วก็ให้คุณค่ากับบุคคลผู้ร่วมงานที่ทำความดีเพื่อความดีอย่างแท้จริง พยายามส่งเสริมให้กำลังใจ ของคนที่เขาทำความดีให้เขามีอันสงสรมีกำลังใจ จำไว้ว่าบางครั้ง คนเขาทำความดี สำหรับบางคนอาจจะเริ่มจุดเริ่มต้นการทำความดีสร้างกุศลครั้งแรก แต่เมื่อไหร่ก็ตามเมล็ดพันธุ์แห่งความดีเขาถูกรินรดด้วยกำลังใจจากเรา คำอธิบายเรื่องอันสงสรมีกำลังใจความสุขใจ ความอิมใจที่เรารินรดลงสู่เมล็ดพันธุ์แห่งความดี ความดีในจิตของเขาถึงอกงามขึ้นตามลำดับจนแม่โพสพ อาจจะกลายเป็น ร่มโพธิ์ร่มไทรใหญ่กับบุคคลอื่นต่อไปในอนาคต แต่ในขณะที่เดียวกันบางครั้งบางคนเขาเพิ่งเข้ามาทำความดีสร้างกุศลยังไม่มีภูมิคุ้มกัน พอเข้ามาในหมู่คณะบางที่บางแห่ง เจอการกระทบกระทั่ง เจอการกระทบทางอารมณ์ใจเจอสิ่งที่ไม่ถูกไม่ต้องขึ้นมา ภูมิคุ้มกันในความดีเขายังไม่ค่อยมี เขาก็อาจจะพลิกจิตเป็นมิฉฉาจิต คิดว่าไอ้หนอ เราออกจากทางโลกจะมาแสวงหาทางธรรมก็ยังมีมาเจอเรื่องแบบนี้อีก ในเมื่ออยู่โลกก็ตีมาทางธรรมก็เจออยู่ดีไม่ต้องมาชะ

ดีกว่า อยู่บ้านสบายกว่าเขาก็หลุดไปจากความดี ดังนั้นจริงๆแล้วเมื่อไหร่ก็ตามที่เราอยู่ในหมู่คณะอยู่ในสายการปฏิบัติอยู่ในวัดวาอารามอยู่ในสถานปฏิบัติธรรม

๖. เราจะเป็นผู้ที่ระมัดระวังในการกระทบใจทรงอารมณ์ทรงฌาน รู้ระวังการกระทบ รู้ในการส่งเสริมสงเคราะห์ให้กำลังจิตใจกับผู้คน รู้ที่จะวิรัติกำลังใจให้กับเมลิศพันธุ์ให้กุศลความดีของผู้อื่น หากกระทำได้นั้นแล้วเราก็เป็นผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นกัลยาณมิตรที่ยอดเยี่ยม มีความเข้าใจมีความเอื้อเฟื้อในธรรมอย่างแท้จริง เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ แล้วก็เรื่องราวที่สอนในวันนี้ อาจจะให้ฝ่ายที่เขาถอดไฟล์เสียงแยกเป็นหัวข้อเป็นประเด็นแยกย่อยออกมาด้วยเพื่อที่จะได้ทำสื่อจะได้แชร์ออกไปเป็นธรรมทานในแต่ละจุดแต่ละข้อต่อไป

สำหรับวันนี้ก็ควรแก่เวลา ให้เรากำหนดจิตกราบพระพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ น้อมกระแสดมาจากรพระนิพพานเปิดสามแดนโลกธาตุ เปิด ๓ ภพภูมิแผ่เมตตาลงมาพร้อมกัน น้อมกระแสดจากพระนิพพานลงมายังวัดวาอารามสถานปฏิบัติธรรมสิ่งศักดิ์สิทธิ์ สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายทั่วแผ่นดิน ขอกระแสดกำลังแห่งพระกรรมฐานที่เรารวมจิตรวมใจเป็นอกุศลจิต เปิดยุคแห่งชาววิไลขึ้น เชื่อมกระแสดมรรคผลเชื่อมกระแสดพระโพธิสัตว์ โลกเกิดความสันติสุขร่มเย็นสันติให้กับโลกใบนี้ น้อมจิตอนุโมทนาสาธุกับเทพพรหมเทวดาสังคักสิทธิ์ทั้งหลาย ที่ท่านปกป้องรักษาในขณะที่เราเจริญพระกรรมฐาน กำหนดจิตกำหนดใจของเราให้มีความผ่องใสเบิกบาน จากนั้นยกจิตลงมาที่กายเนื้อน้อมกระแสดจากพระนิพพานฟอกธาตุชั้น ๓ ผสมปนกันกลายเป็นแก้วใส กระดูกลิ้นเอ็น เส้นเลือดกล้ามเนื้อทุกส่วนอวัยวะ อากาโร ๓๒ ฟอกธาตุชั้น ๓ ใสสะอาดเป็นแก้ว เปิดสายบุญสายทรัพย์สายบารมี นับแต่นั้นงานเพื่อชาติศาสนาพระมหากษัตริย์กำลัง เริ่มเข้ามา ในหมู่คณะพวกเราในหลายๆงาน ขอให้สายทรัพย์สายสมบัติ เทวดาทั้งหลาย สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ปูโสมที่ฝ่าเท้าทรัพย์สินของข้าพเจ้า ได้เปิดสายสมบัติมนุษยสมบัติมายังข้าพเจ้า เพื่อใช้สร้างบารมี สร้างความดี สร้างคุณประโยชน์ต่อส่วนรวม ได้นับตั้งแต่บัดนี้และมีส่วนร่วมในบุญในกุศลในสิ่งที่ข้าพเจ้ากระทำบำเพ็ญในประโยชน์ต่อส่วนรวมด้วยเถิด

ขอให้ธรรมะตรงวาระจิตของเราหลายคน **“ธรรม”**จงทำให้เรายกระดับรู้เท่าทันบุคคลทั้งหลาย ยกระดับกำลังใจในการสร้างงานบุญงานบารมีทั้งหลายให้เพิ่มพูนขึ้น จากนั้นหายใจเข้าช้าๆลึกๆ พุทโธัมโมสังโฆ น้อมจิตโมทนาสาธุกับเพื่อนที่ปฏิบัติธรรมเพื่อนที่ไปสร้างกุศลความดี กำลังใจสบายผ่องใส สำหรับวันนี้ก็ขอโมทนาบุญกับทุกคนด้วย พรุ่งนี้ก็พบกันในห้องเมตตาภิรมย์กรรมฐาน เดี่ยวพรุ่งนี้อาจารย์ก็จะเริ่มค่อยๆใส่แรงงานเข้าในงานสำคัญหลายๆของบุญ อันนี้ก็กันไปโดยวาระ โดยปัจจัยเหตุการณ์ บางงานก็ไม่ได้แสวงหา แต่งานเพื่อพระพุทธศาสนาเขาก็มาของเขาเอง ตั้งแต่งานบวงสรวงพระอุปคุต อัญเชิญพระอุปคุตเป็นต้นมา ก็งานเพื่อส่วนรวมก็ค่อยๆปรากฏขึ้น มากขึ้น เดี่ยวอีกหน่อยก็จะเป็นงานที่เป็นรูปธรรมด้วย ไม่ใช่เป็นงานที่เป็นส่วนทิพย์อย่างเดียว สำหรับวันนี้ก็ขอโมทนาบุญกับทุกคนด้วย พบกันพรุ่งนี้และห้องครูพบกันใหม่สัปดาห์หน้า สำหรับวันนี้สวัสดีครับ

